

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 frt — kr.
Fél évre . . .	1 — 50
Negyedévre . . .	80
Egyes szám ára . . .	10

Előfizetési díj.

Videken:

Egy évre . . .	3 frt 60 kr.
Fél évre . . .	1 — 80
Negyedévre . . .	1 —
Egyes szám . . .	10

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKU HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasznos petit sorért 5 kr. — többszöri vagy terjedelmesebb hirdetésekért árlengedés adatik. || Nyílt térben való közlemények után három hasznos sorért 15 krajczár adatik.

Az előfizetési pénzek és a lap szellemi részét illető közlemények „Vác” szerkesztőségéhez 10 ut. 84. szám alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adandók.

DRÁGFY SÁNDOR közszerzetet és becsülésben részesült képviselőnk síremlékére eddig beküldött íveknek következő adakozások folytak be, melyet a bizottmány hálás köszönet mellett nyilvánosan nyugtáznai kötelességének tart.

VIII. Közlés.

Klein Ince: Pesten 5 frt. — Klein Ince: Pesten 5 frt. — Reizer Endre 1 frt. — Rothschild Armin 1 frt. — Eliásy Ferenc 1 frt. — Váci Dalkór 10 frt. — Fischer István 2 frt. — Izraelita fiatalok 15 frt. — Jusz József 10 kr. — Rozenberg Pál 10 kr. — Judt Ferenc 8 kr. — Beuoy István 10 kr. — Franyo Ferenc 20 kr. — Schmuks Anna 10 kr. — Vöber Tamás 10 kr. — Steiner Salamon 20 kr. — Bach Antal 15 kr. — Bach György 15 kr. — Endrédi Ferenc 5 kr. — Egy valaki 30 kr. — Russits 30 kr. — Melzner József 20 kr. — Sinaí Venczel 10 kr. — Kozelova Ferenc 5 kr. — Steidl János 10 kr. — Niszler Mátyas 30 kr. — Ketsky M 10 kr. — Guter József 10 kr. — Panner István 10 kr. — Cseres János 10 kr. — Johann Holmitz 15 kr. — Melzner Katalin 10 kr. — Klein Andrásné 20 kr. — Prokob Károly 1 frt. — Miller Miklós 3 frt. — Összesen 47 frt. 53 kr. (Folytatása következik.)

Vác, április 19-én 1871.

Hazánk városai között nagyon kevés van, mely kedvezőbb helyzeti viszonyoknak örvendhetne mint Vác; de ismét nagyon kevés is van oly üzemelő, mely ezen előnyokat jobban is számításban ne aknázná ki a használná fel mint városunk.

Ha nem nézünk is oly szemügyre, melyen át csak a hiányok láthatjuk, s mely előttünk mindent a legesetebben színből tüntethetne fel; mégis meg kell vallanunk, hogy ügyeink nem igen haladnak s hogy sok tekiütemben inkább retrograd mint előremegyünk, s hogy azon emelvények, melyek anyagi jólétünket s így ezzel kapcsolatban városunk virágzását előmozdítják, nagyon szűkkeblűleg érdekelnek.

Pedig ha az ipar s kereskedelmi forgalom emelkedésével egyenes arányban akarunk haladni; ugy eddigi passzív állásunk egészen fel kell adnunk. —

Hogy a téren haladassunk, figyelmünket ki nem kerülhetik azon tágkörű hiányok, melyekkel mindenfelől találkozunk.

Nálunk azon eset fordul elő, hogy a szépet a hasznossal találjuk egyúttesen; — s ezt ignorálnunk nem szabad.

Ott van képítetlen dunapartunk, — kereskedelmi forgalmunk ez életre, egészen elhagyatva, elhorditva s oly szűk korlátok közé szorítva, hogy a talgás is csak ügyes kézzel kormányozva lovait, haladhat el, es első időben tengelyig erős sárban, száraz időben pedig porfellegek közé rejtve, mint valami mythoszerű alak.

A vásártér, no hiszen, a ki egyszer itt megfordul, az ugyan soha sem felel el; pedig mily könnyű szerrel lehetne segíteni e hiányokon, ha a közügy iránti szeretet nem volna oly léha, s ha azon jövedelemek, melyet évenként behoz, csak egy 8 része is fordították annak jó karban tartására

A belső piac tért sem felel meg rendeltetésének céljának. — Hetivásárokat alkalmával ez a forgalmi hely, s mégis mily csekély gond fordították annak fenntartására, hogy az iparosoknak, kik áruizetelkeiket itt árulják, csak csekély kényelem is biztosítsák; hány-szor lártuk ipartűz polgártársainkat sátoraikban majdnem tédigűrt vízben lubizkolni, s vajjon a közegesség érdekében megengedhető-e ez? arra most felhívni nem szándékozunk.

Csak ennyit hozunk fel most egyelőre s ajánlunk a város atyáink szives figyelmébe; — de egyszermind fel is hívjuk a baj orvoslására. Hogy miként lehetne ezt legkönnyebben s

egyszermind a legutányosabban eszközözni, arra igen röviden feleltünk.

E lapok hasábjain már nem egyszer volt szó arról, hogy miként lehetne a fegyver munkáerőt a fegyházon kívül is emelni s értékesíteni, s ha jól emléksznék, sőt annak érvényesítése kiáltásba is helyzetett.

Ily kedvező körülmények között, a kezdeményezés a város, mint morális testületet illetné, neki kelle tehát magát a fegyver munkáerőt a fegyházon kívül is emelni s értékesíteni, s ha jól emléksznék, sőt annak érvényesítése kiáltásba is helyzetett.

Ha ez kivethető, mi nagyon valószínű, hogy meg vagyunk győződve, hogy a régi mulasztások, melyek oly sötéten tekintenek reánk, egy pár év alatt, ha nem egészen is, de részben bizonyára kipótolhatók lennének.

S mennyi mindenne nem lehetne, ez aránylag nagyon is jutányos munka erőt felhasználni? A már fentebb említettet kivül ott van a tervben levő új városháza építése, a bekovetkezés csatornázás, az ugynevezett sz. János-híd, s az ottan levő tér planirozás, a városon kívül eső hidak, s szőlőkbe vezetett utak építése, bizonyos térek befásítása stb.

Azért uraim! fontolják meg komolyan, hogy az utókor anyagi jólét-

nek alapja az önk kezeiben van letéve s ne fuikardokjában abban s azon eszköz előmozdításban, melyek a nemzetet közevte. Vácz város polgárait pedig közvetlenül a művelődés pályáján egy lépéssel előbbre segítik.

X—Y.

Levelezés.

Vácz, 1871 apr. 21.

T. szerkesztő úr!
Én nem tudom elképzelni mi okból parancsolt rólam, hogy kivételre alatt önk levelet írjak. Hiszen parancsolni nem nehéz dolog; de csak legalább megmondták volna, mit írjak? mert én nem tudok mást írni, mint szerelmes levelet, ezt is rosszul tudom; de ugy hiszem talán nem tételezi fel rólam, hogy önk szerelmes vagyok? Oh e gondolat! — ? Kihűben jó hogy rám parancsolt. hisz mióta eltávoztam hazulról, retentő dolgok folytak itt le. olyanok, hogy ember ilyenekre nem emlékszik. Haladt és város... Nem is ösmer rá, a visszaszáj! A levele körül a postafőnökök helyén roppant területen nyúlak el a rég tervezett halastó, soksérvények egy új játszik a lence szél, mint nyáron a vetés arny kaliszávar. a lángvös Zephris s a millári halacsák, elégitől rópsolnak szárnycsúcsikkal a miénk... s... legkörüben! A madarak neselékete nyúlak el... szárnycsúcsikkal fevazárik levegűgük!
— Oh de mily öröm ez a napra is; a hű bűsken fűrdetgő sugárit a nagy tó hullámán, jötkény megen ársávia s kis jölt halacsákra, s diadálissan... mintegy elragadtatta az embert nem nyúvó által, még le királyi trónjáról, s legelteti tized zsemeit a váci halastó tükreben, csak néha-néha zavarja őt fel merengésből, egy igrig felgő, mintegy inselékete megpólyán örömet. Oh de ki írhatja le annak szépségét! Ha az nagy Dunagort látni fogja haza juvet a hajórol, ez lesz a meglévő látvány! Már a kiépítéshez szükséges kövek mind a parton vannak szűtében lerakva, úgy hogy a közlekedésnek is csak annyit helyg hagytak, hogy egy városi egygatót alig mehet el a nagy kőalmán-

zok között. Ugy hozzá fogtak, a köher-díshoz. úgy kevés haju, ha el nem hiszem, miszerint egy nap alatt, az egész Dunagort földmérés s a köhalmat, elnök, úgy kép, ha a városi hatóság erőlyes lesz, mint minden ily esetnél. — lát a pinze egy letrol mi mondjak, úgy hiszem ezt legtanácsosabb agyon halgatási met attól tartok, hogy említsénel, a t. szerkesztő úr, hogy mit rég légt egrit. — Élj az hozzá, hogy ndunk bele jöttek a haladálba?!

Istenem! mily szép a mindtőtem nem hadnak e a csillagok saját útjökön? nem hadnak e fölünk maga saját mindig ugyanazon pályáján? és mi fölül lények, mi védelmek maradnak vissza? — ? Oh az nem lehet! Föblünk nem haghat el beununket! — ? azt én mondom.

Nefelejcs de la Bort.

Tek szerkesztő úr!

Becses lapjában apr. 16-án, a beküldetel címzi róviban, egy intelligens, de szegény úri egyén, az ag. templom felépítési költségkét fedezésére szivesen hozzá járlna, de viszonyindól szves anyagi áldozatot nem hozhat, hanem egy napot, mint közönséges napzásom, hogy a magas cél iránti kegyeletet tanúsíthassa, s így leváltalt kötelezettségének is eleget tegyen, fog tölteni: — s vajon meg is mi történt az 1 fr 50 krral, mint megállapított napj díjjal, be van-e ez tudva az illető előjáróság-nak vagy nem?

Én aáltalról, ki azon időben egyhásgondnok valék, ki a nemes adakozók névsorát vezettetem s a bejött pénzeket is kezeltém; az igazság megismerésére, az illető cikkrre, illetőleg meggyőzésre felélek, első kötelességemnek tartom.
Igen nagy köszönetet s elismerést érdemelne azon úri egyén az egyháztól, ha ajánlatát teljesítette volna; de öszintén meg kell vallanom, hogy az illető úri egyén szavát nem váltotta be, bár nem csak szóval, de írásilag is kötelezte magát. annyival, amennyiben az a másik egyén, ki által magam helyettesíté, nem csak nem dolgozott, de horrendum dictum! el is szökött, mint ezt a kezem közt levő, az ácsok által

hitelesített bizonyítvány kétségen kívül helyezi.

Illy az illető a kitűzött napon 1866. dec. 23-a megjelent az tény, valamely, hogy egész tuzsál s kelkeséssel mászott a latorjárja, de hevév csakhamar lehötöte a 1 f köli hideg; jónak tehát a magast elhagyni s helyett meggyőzőlt arról, hogy az építő mester minse többé jelen, ill a be-rek, ő is valami felét után nézett szavál: mecsogott.

— Az ily munkás nem indította a bérrre. — S mégis az építő mester, indította ember-szeretetővel, hogy oly hősiösen haladtó a létrán, de továbbá a fagy által is kissé elcsúszva lévő fűfalom díj fejében 40 krt fizettetett ki neki. Az illető intelligens jákáró úr tehát csak 40 krt rovatoltat le helyettesítője által s így még 1 frt 10 kr maradt lerovatallan.

Azokban az illető nemes buzgalomra hivatkozva, most minden a temető feladására forg szivesen felhívom, hogy a hátalrafok az úgy nagyobb dícsőségére most leröjtöta.

Kisúter Soma,
volt egyház-gondnok.

Egyleti mozgalmak.

Április 16-án tartotta a váci hólgyszövetség a 44. évi közgyűlést. Hölgyek közül száz számmal gyűltek össze, bár mint értesülünk, többeket várták meg, de a minden szöpet felkaroló derék honleányaink, sok fele vannak előlvalga.

Jelen voltak: Elnök, Krenedits Mathild úrhölgy, Benkár Károly, Bogányi Józsefné, Dobó Istvánné, Ernyey Jánosné, Gyürky Károlyné, Kallós Zsigmondné, Koch Gusztávné, Rasosky Mártónné, Thury Antonia, Bogányi Lón, Beck Anna, Ernyey Mariska, Ernyey Hanka, Müller Anna, Nem Emma, Potóczy névelkesé s Schröder Izabellá hölgyek.

Krenedits Mathild úrhölgy előterjeszti elnöki jelentését, mely szerint az egylet működő tagjai, bár csekélyben számmal, igen szorgalmasan látogatók az ének órákat, és különösen ennek alapján, a hang-lygy tanfahában dícséretes előmenetel tet-

piáron urak, egy páron új kis és nagy asszonyok! Azok a kisasszonyok töltek váci székben, azok a jó asszonyok és asszonyok töltek váci székbe szejjel a lélekesen nélküli fábi készült ruganyos pulokan. Az urak, mint a csillog vizsgálok, ebben a színűz formában, egész megeretők fejtek, vagy felülöl, arról a vérs kacsakölöl bímuláltak az az összöröztötöt főtözött valaant, a mi a fejtek felét csingött.
En itt s társzartat bölcseségem szerént, hátra hűzötáram a kuzkizta; pedig úgy éreztem vála magam, mintha otthon volnék.

Jaj de megszeppentem, mint a Fero a gálvány folyomtól — midón egy jégárhíd arczu ur onnán a pajrosból készült falak mellől, kibukkant arra a rezegi rópot deszkázára, s elkezett a delphi orakulum nyelvéen, — amit a hestörjából tanultam bevéden, — stentori hangon és hadonáza — valami olyat, hogy filig pirultam belé.
— Nem értettem én annak a jó úrnak a szavából egy szó sem; csak láttam mit az uttaggató azokat a csú képeket a táblán, s erőnek erejével elakarta velünk hiteteli, hogy az valami élet svitási, magnitizáló, villanyizáló. — Mikor látta, hogy már teljesjéssel nem akarnk himni ő kemének, hát elövelt az ideos, úgyrol onnák két kezéből, úgy retentenes hosszú vasból készült drótozatot annak egyjét oda adta a mi Ferkenéknek, a másikat annak a tisz-

TÁRCSA.

A szerelmes ördög.

— Janótol.
Táldkozokt már e lapok nyájás olvasói, a Pirok Pistakócsk idejében is, ilyen Janó formával, a ki a doloknak rendjét a maga módja szerént fogván föl, a humor lelkét által kimondott so, a mit kóly-molybál alakban nehezeltéssel vehetik volna. *)

A mi Janókn meglátogatta a mult vasárnap tartott hölgyládalgót évi nagy gyűlést, és a szarv: — méligő, illetőleg dal-örök helyiséskében tartott előlévást. Rokonszeren látogatást tett a hét folytán sok helyen, a hol a megszomorodottakat vizsgálatni kellett.

Beszél vála pedig Janó, a hallott- látott- és visszl dolgairol hlyetkenek.

Vála a vároban nagy sokasága az asszony és férfi fele emberek gyűlékezéteknél. — Megindultam én is, a hogy Memohedez: mert ráátárolt úram nem akardózt szép szerével az ókos szóra hajolni, hogy ő kégyelme indúljon a hegynek.

Befordultam úgy mond Janó nem a könyhába, a hova a szakácsné ittegetett, hanem egy nagy ebédölle, akaram mondani schul der házba vagy no, — egy szép nagy

*) A kevesi lárszopot, az az igazság köztérképét, egy jó szöveben is csaklben jobban töltesztek, mintnyogy annak közölés megvácsolhat- nosk. — Szerk.

szóhába, a mely tele volt gyönyörűségűs szép asszonykakkal, kisasszonykakkal. és két, mond két hosszú hábi, vékony nyaku urakkal. Itt mindjárt éreztem, hogy idegen és hivataln vendég vagyok: azért szemérem pirulással egy kis schamellire egy fekete hosszú kaputur s a márti sarokba húzódtam.

Majd megölt a kíváncsiság, egész föl voltam a hatástárába s oklárimságom bölcseségű vártam, mi történik itt.
Vártam, vártam: de hát bizon nem történt itt semmi különös. Beszéltek azok a szép asszonyok oly csesetlen, oly okosán és szépen, azoknak a hosszú urakkal, hogy én egy árvá szől szem értetnem belöle, zánám csak az urak jagogatókál magokát, s valami madányfnyelven szinte norogtak valamit, amit szinte nem értettem. — Denique a végén felkerekedtek, s most már egy kis zszabjál. össeveszedektek válszám, én nem tudom min, mert jobbnak tarttam az ajtó felé hűzötni, s szégyen szemre kerékel oldani, hűsant mondani a kapufölának.

Azútn megindultam az uton és mentem menlegelőten az agnyevézett szarvas felé. — Fj de sokan bele fértnek abba a szarvasba, minélvén ott voltak kivéve azok, akik nem voltak ott.

Ide is eljötték azok a csesdes, jó szép asszonyok és azok a sok szép kisasszonyok; de jöttek ám még mások is! — Voltak egy

tek, to...
mükö...
leti p...
csapn...
oszve...
ból az...
Maru...
váci t...
Esz...
táblá...
vén, u...
— mi...
laszta...
El...
Pénel...
leszár...
gár I...
János...
Kallós...
berger...
chenha...
holgye...
nagyul...
lattan...
vazata...
A...
A hely...
szöb...
képez...
fogva...
mánya...
adala...
tervet...
mutat...
A...
s hős...
s hős...
kivü...
Ily...
velő...
szö...
A...
zett h...
tanács...
szemp...
váltá...
érdeke...
tesse...
— A...
Köz...
hány...
az ur...
kukor...
hamis...
A...
belé...
tett...
nagy...
hol j...
elker...
menci...
kát...
— hu...
— hu...
comie...
kat...
mült...
jölt...
szitt...
szony...
csak...

tek, továbbá nehányszor a dalkörrel közreműködve, kitüntették magukat. Ezután egy-egy pénztárnok Koch Gusztáv né uró nősztáta be számadását, melyből látnak, hogy csupán a csekélyebb 2 fr. rész befizetés után még az egylet szvervetélt 74 fr. 91 kr. Maradt jövő évre 115 fr. 59 kr, mely a véci takarékpénztára tétélt le.

Ezek megtörténével az egylet elnöke a tén. új tisztviselő társával egyetértő leköszönés, s az elnököt megköszönve a közgyűlés, mely egyhangulag a volt tisztviselő választottak meg, és ugyan :

Előnkül: Krenedits Mathild úrhölgy. Pénztárnokul: Koch Gusztáv úrhölgy, Választmányi tagokul: Benkár Dénesné, Bolvási Jánosné, Csézykai Jánosné, Emnyer Jánosné, Gyárky Károlyné, Galik Sándorné, Kallós Zsigmondné, Kiss Albertné, Rappensberger Józsefné, Istásvy Mátéoné, Reichenhaller Jánosné és Thury Antonia úrhölgyek. Titkárul: Imrey István úr. Karagnyul: Tariczky Ferenc úr, kinek fáradhatatlan buzgalmaért köszönet és elismerés szavaztatott.

másokból. a tagosítás által okozott hátrányok miatt bekövetkezhető kellemetlenségeket.

A helygyűlések tartott nult vasárnap felolvasások, egyikük közpöttek a legreménytelibb és ezírlány előadóké. Ugyan is t. Paschay Emil úr a távirásztól tartott felolvasásában oly könnyű és érthető irályban adta elő a dörzs villanyosság és elejévilámlóanyag az ügyvezetés távirásztól szóló alapisméreteket, ezeknek hatását a távirásztól alkalmazásait, valamint a távirászt gépezeteket, hogy hőlgyeink az első felolvasás után erről a legizsibab fogalommal bírhatunk. De t. Szilárd János úrnak az aesthetikáról tartott értekezése sem maradt hatás nélkül, a higadalsággal, komoly, s minden dagályt kizáró sima s folyékony nyelven megismertette a hallgatókkal az aesthetica fogalmát, lélosztását s körét, mely alapismeretek után áttért a részletezésre, a színművelésre, s különösen a vizgékét kelkellőiről szólvott, tizezesben, s azokot tapintatos sággal megközelítve által legelőbb eljárt, szót, s így meg cínk emlékeztetben levő „Nok az alkotmányom című színművet használt fel példának, s vette mintogy bonczék alá, megmutatta, hogy e darab nem bir minden, egy classicus vizgétől megkivánva szóló kelkelléssel, s ezen darabról oly tisztán érthető egészesség gondolatokkal díszített kritikát adott, hogy tökéletesen igaza volt, mind az en és hasonló darabokot a classicus szindarabok közül kizarva, a mindennapi kenyérhez hasonlított, melyet a legelső színesnek sem, de különösen megkülönböztetnek.

Válóban meg kell vallanunk, hogy e kerkedik rövid ugyan, de mulattató s a legszébb logikai egymutásban előadott felolvasást, jobban mondva beszédet a legnagyobb élvezettel hallgattuk s az arczokón a megelégedés és köztetsés kinyomátát annyira lehetett olvasni, hogy az előadás végén tashen mintegy geszszóné lenn láttuk, hogy a közmívelődést és világságot terjesztő, s semmi fáradságot nem kímélő felolvasókat, az isten sokáig éltesse.

Vida Mihály, az ittusi semináriumban volt hittudományi tanár folyó hó 14-én jobblétre szenderült, a grász-jelentés így hangzik :

A Vác városi kath. papszág szomoródtal szível jeleníti Krisztusban szeretett testvérre nagyonisztelelő Vidá Mihály Vác megyei előadósz. hittudományi kosszörűs-, s a püspöki pályaválasztó el az alapzatos és ágazatos hittan r. tanárának, f. hó 14-kén d. e. 11 órakor, éjének 31-ik évében a haladókül szentegének ajzatos felvétele után, tödő-gömörkörben történt gyzásos kimulát. A boldogult hüll teteméi f. hó 15-én délután 4 1/2 órakor a közönyösi sírkörben tetétek örök nyugalomra. Az engesztelés s misédőszak a felső plébánia templomában f. hó 20-án reggeli 8 órakor a a Mindenhatónak fog bemutatattán. Vác, apr. hó 15. 1871. Az örök világosság fényeskedjék nekül!

A Gyűléssy-féle ügyben mint értesültek, a vizsgálat megindultát, de eredményt még nem tudjuk, de róla annak idején olvasó közönségünk értesíten fogott.

Érős hitünk, hogy a polgári becület szentegének megértése nem ignorálták, hogy a kellő elégedettségbe nem álltunk. A Gyűléssy-féle ügyeletlenség tagjait a mai felolvasás, melyen a kisdölvövidékek képzémetét igazgatója, tekintés Szaló Endre úr, Fröbel Frigyes nevelési rendezőnk nem csak emlegette tárgyalt felolvasást, hanem egyszersiméle rendező személyét, egy e czíra Pestről bemutatandja.

Meg vagyunk győződve, hogy neoglytink, mely megteremtő a kisdölvövidé, lenne érdekelve az e téren előhaladásról s belátva e rendező előnyét, azt a vednékösség által álló intézkedésekbe nem állunk.

A tavasz-májú ugyan megérkezett, de azért időjárásunk még mindig hűs; a vándoromárok is eljöttek s napokent vonulnak városunkat át, még pedig lóháton. A dragonosok saját kiegészítő kerültekbe marchálnak Szalburgba és Emsbe. Van tehát válogatás a gyűléssy, hogy testvérünk a huszárok, valahára háza jönek.

Kontra János, útfutási ref. lelkes úr f. hó 20-án jobblétre szenderült, hült teteme 22-én d. e. vitetett hívek közé az ottani sírkörbe, mi saljandulatnak nyilvánított meg derék munkás s minden tekintetben tiszteltemé méltó egyen halálán. Nyugodjék békeben.

Április 16-án tartotta a lögyélet saját helyiségében választmányi gyűlést, melynek főbb tárgyát az építendő téri ténzterem képezte; az egy már közgyűlésig elélléven fogadva, jelenben egy szűkebb körű választmányi bizottságot választottak, melynek feladata, magát szakfériaakkal érintkezése téve, tervet készíteni s azt a választmányának bemutatni.

A reformusznok it is mutatkozunk, s hogy így váltveze igen sok idővetés lehet kizárni, arról nincs kétség.

Lesz tehát ténzterem, s a ténzterelővő ifjúság most már meg fog az időszelvények annyira alvátve lenni.

Helyi hírek.

Hiba. A téglaház felvete ugynevezett hosszu út a fűrosi igen tisztelt közég tanács, mint előnyösebb és nemzet-gazdasági szempontból értékesebb közlekedési út megvalósítható és visszaadható az alvzó polgárok érdekeinek. — különben nem felülénk egy és

az asszonyokról beszélgetett. — Elmondta, hogy hány asszony van a világon, sat. sat. de itt már észrevettem, hogy akkorokait fülentem, mint a rétségi torony, — legkisebb gombja.

Mikor már az a híleg úr kivisekelték, kihadonára magát s azt gondoltuk, mi mindenné vége van, akkor még előgrik megint egy fekete úr, s csak úgy kergöt benünkelt háza, — de nesse neki, ró kiaháltak, hogy hát itél viselje magát illendően, ne parancsolgasson nál sbt, mert a ténak belőle, sbt, sbt, sokat, nagyon sokat nem fog hallatni, elég az, hogy az asszonyok is zügelöltek. aztán meglapultak szépen velen együtt, várva a még történődöket.

No, volt is mit várni, — elővetétek. az az előjött, nem is vérték észre homann, egy az az fekete úr, mint az előbbi, egy kit meggrasztottak. — Leült szépen a székre s elkezdett, nem hadonázva; hanem arca és gyémánt rámba rakott nyelven, valami ételre — úgy értemtem — Aestetikáról, oly ketteneljesen beszélni, hogy kedvem kerelkedett volna — sulcrozva felállni, — a Gyűléssy?

Ég még nem volt elég, hanem mérgegetetté kikölgiettem étvágyamat, holmi ezírtom vagy anansz félek megelégetésül, úgy hogy majdnem előlök, ha hirtelen

valami Mojral vagy Sakpírról sbt nem kezd most már hadonázni. **)

Beszélt aztán ez a dícséretes úr toronyát boronvát, kihadonára azt alkottmánytalanság-gyámsza az emberket, s leg kívát a Tóthokat mindenfelékeppen, úgy hogy utóljára már meguntam. — Az asszonyoknak, kivált azoknak a széken ülöknek, jól esett. — az láttam, mert ugyan csak keresték a szemökkel, hogy kinek kell kergőrdés hát alá. arra s csak mindenesen becsődre.

De minék is okoskodot az az úr anny mindenfélét: mert hát bizony láthatva volna, hogy az mind nem ide való. — Egy ember azt mondta a hátam melletti, — ejnye, hogy is mondta no — Si fueris Romae moroso vitato moro — az ágytalmbe vetteha tiszteletes barátom; mert akkor bizonyosan nem lótt volna oly nagy szegét közösgyes éroketek czéltábláljában, — s nem adott volna elők tré, hogy az asszonyok olyan csunyan nézessenék egymásra.

Végre bizony meggróztunk mindnyájan a szarvasról. — En voltam az első, aki szadhatni törekedtem a világot, úgy hogy kis világban keressem azt, ami szerelmes ördög létémre, felzakotni lelkeknek, ha nem nyugalmat, de legalább vizgátsálat, enyhet nyújthat; mert hát hiába — causa caussa est etiam causa caussa. —

teszágés képi fekete köntösös úrnak, s parancsolgatott, hogy fogják meg a publikumot. — No hiszen megis fogták én, de nem volt köszönet benn. — Szegény szép asszonyok, lányok, mind ugrráltak szegények, mikor az az úr pattogtatta azt az asztalon — nem a kukorizást — haucm azt a nyit, uyt féle, hamis kóp, kopogás.

Még a Férő öcsém (a kurta korok) is belé élyegetett a comediába és secularizálta magát azáltal a galvanikus batteriával, megőrösített electriciával. — Ugrott is bele a hóhó, mint a béka, — amint az az úr mondá, — ha drótot kétnék a lábára.

En sokkal okosabb voltam, minthogy bele hozhattak volna a creolaba, — nem értetem az egészből semmit az igaz, tehát nem avotassággal csak azt kerestem, hogy hol jobb, ezen átkozott valaminek a végét elkerülni.

Mikor már ennek a szörnyő lárnás diáknak, distansió, distansió, distansióval disputacionak vége lett, a mielő velen együtt so kan csak azt értették meg, hogy telegramm, — hát elcsendesedünk szépen.

Az az úr, miután a comedia végén laconicus szavakkal — ezeket a czifra szavakat én mind nem értem, de másódtól tel-nel-nel — boldogult kicseztetgatta, akkor jöttem észre, hogy hát abból a rézből készült fakarókból beszélni is lehet az asszonyokkal; mert az az jó uram a végén csak az asszonyokra kacsingatótt, mindig csak

*) De talán nem nekem?

P.

**) Talán Molière és Schopenhauer? Szerk.

A kisdudóvoda intézete mint már egyszer közölte volt, fontca 5. szám alá tette át helyiségét, hol f. hó 21-én meg is kezdte munkáját.

A szerkesztőknek s bímészködőknek van mulatsága. Két oldal után lérmázra be a várost dudálja, s a harmadik lejt mellette, pompás költoileg rongos costumben.

F. hó 21-én egy penziontusa fegyőr hír szerint a temetőben egy fűre felbőltötte magát, valószínűleg buzasom betegségé vitte őt a tny követésére.

Hajadunk! A mint biztos külför-rásól értesülünk, fatárságunk több lelkes és elöretörkő tagja, a tornázást felkarolta. Helyén is van. A nevelés csak akkor lesz tökéletes, ha mind a szellemi, mind a testi erőket kifejti. Csak sikert kívánhatunk.

Steiner József, III-ad éves orvos-tanulagató meilbetegségben elhalt. A korán alhunyt hull tetemet még ugyanazon nap az izz. sírkerbe, a közönség nagy részéve mellet tettek örök nyugalomra. Nyugodjék békében.

A helybeli m. kir. feyházban 9 fogolytunk, felelő jószíviség folytán, meg-

kegyelmeztek. Az elbocsátott foglyok 222 ftt munkabért, fáradságuk méltó gyümöl-csét, vettek magukkal.

Derec vánkőző polgártár-sunk Basóvszky Márton úr, nagy erélyvel munkálkodik a Dunafürdő felállításán. Kí ez uszodát látja, s különösen fürdőni szerető közönségünk, nem hisszük, hogy már előre ne örvendene azon kényelemnek, tisztaságának, mely reá várakozik. — A fürdő tehát most már meglesz, s reményünk, hogy a párt-fogás sem marad el, annál is inkább, mert ez nem csak luxus, hanem valódi szükségé pótl. Sokkal terjedelmesebb lévén mint a mult évi, ezen tekintetben is elég tetteket a közönség öhajának.

Nem a helyi hírek rovataiba tartozik, de talán nem lesz érdektelen.

Csokolózás elleni egyetlet alapították Észak-Amerikában a dél-leavenworthi sztréek. Az egylet tagjai kötelezik magukat férj-hезmenetek előtt egy férfit sem csokolni meg. Eddig már három száz, kik összesen 198 évet számlálnak, léptek az egyletbe.

Szerkesztői üzenet.

F. I. Vácz. Rendelt ezútkét egészen nem közölhetjük; — mert lapunknak ezúttá azna annyira a társalmai viszonyt összekötő láncolatot szétvágta, mint inkább azt azelőtt és erősbíteni.

Nyílt tér *)

Helyváltoztatás

Ijabb STEINER SAMU díszmú-, norinbergi-, kurtaáru-, író-, rajzeszközök- és gyermekjáték-árúk-kereskedése

1871. évi május hó 1-jétől kezdve a volt Reizer Fülöp-féle boltban, a főpi-aczon, az „Almához“ létezik.

A folyó hó 21-ikére hirdetett áverés a feyházteremben e hó 28-ikán fog tartattni.

GOLDBERG G.

*) Az ezen rovat alatt közöltékrét nem való felelősséget a Szerkesztőség.

Felétős szerkesztő: ELLÁSSY GYULA.

H I R D E T É S E K.

P á l y á z a t.

A váci dalkör kebelében, a karnagyi állomás üresedésbe jöven, annak betölté-sére czennel pályázat nyitattik.

A pályázni kívánók, kellő ismeret és zene jártasságukról hiteles bizonyítványai-kkal ellátott folyamodványaikat, a föltételek határozott és világos kitétele mellett f. év június hó 4-ének 12 órájáig, alulirt kiküldött bizottság képviselőjéhez beküldeni sziveskedjenek.

Vácz ápril 17-én, 1871.

a kiküldött bizotttág meghagyásából

Török Kálmán

dalköri alelnök.

ez. közönségnek mély figyelmébe s pártfogásába ajánlom én alulirt ujonnan fellállított lakatos mff-helyemet. —

Ezen jól felszerelt műhely Váczon, Csillagúteza 204. szám alatt van fellállítva.

Mindenemű nagyobbiszeri új épületi munkákat, takarék tífzhelyek ujonnan készítését, — gazdasági gépek javítását; ugy nemkülömben mindenféle javításokat, újításokat magamra vállalok — és leggyorsabb s legutányosabb ároni elkészítésért kezeskedem.

ifjú Brozsek Nándor,
lakatos mester.

Feladó szözlő.

Az úgynevezett Zsombok hegyen jó karban lévő 7-8 éves ellettési használható lakház, és szözlőalvány bíró szözlő, és örökösök osztályvágva mint szabad kézhől eladó, értekezheti a szerkesztőségünknél.

Kiadótulajdonos: Ellássy Gyula.

Luczenbacher Pál úr

váci téglá- és ölla-raktárában nagyobb mennyiségű téglá lévén eladó, értesíti az alulirt ügyönkség a tisztelt közönséget, miszerint ezen raktárban szöd-rákosi faltéglá ezenként 25 fr. o. é szohi és verőzei faltéglá ezenként 22 fr. o. é összegért bármily mennyiségben kap-ható.

Luczenbacher Pál úr megbízott ügyönksége

Árlejtési hirdetmény.

Vácz város utcaí rendezésére mintegy 70 köböll tö-rött könek megszerzése szükségeltetik, mire névze f. évi április 23-án d. e. 9 órakor a városházi tanácsi teremben megtartandó árlejtési hirdetetik a mikor a vállalkozni kívánók megjelenésre felkérnetek.

Vácz, április 13-án 1871.

Pruner Antal,
polgármester.

Vácz, 1871. Nyomatott a siktén. ípmint. gyorsajtatóján.